

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 5291

Doknr.
253634

Dato
11-06-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 14. maj 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 484 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anni Matthiesen (V).

Spørgsmål nr. 484:

”Vil ministeren redegøre for, hvor stor en andel af underretningerne om børn og unge, der ender med at blive vurderet til ikke at have behov for nogen indsats og derudover oplyse andelen for perioden 2009-2010?”

Svar:

Kommunen skal sikre, at der iværksættes en rettidig og systematisk vurdering af alle indkomne underretninger med henblik på at afklare, om barnet eller den unge har behov for særlig støtte, jf. servicelovens § 155.

Disse vurderinger skal ikke indberettes til centrale registre og Social- og Indenrigsministeriet har derfor ikke oplysninger om, hvilken konkret vurdering, der foretages på baggrund af en underretning. Ministeriet har dermed ikke oplysninger om, hvorvidt et barn eller ung, der er modtaget en underretning om, vurderes til ikke at have behov for en indsats.

Det er dog muligt på baggrund af registerdata at opgøre hvor mange børn og unge, der har modtaget en social indsats i form af en tidlig forebyggende indsats, forebyggende foranstaltning eller anbringelse uden for hjemmet efter en underretning. Det fremgår ikke af data, om indsatsen er givet som følge af en vurdering efter underretningen.

For 52 pct. af de 0-15-årige børn og unge, der blev underrettet om i 2016, er der ikke registreret sociale indsatser på noget tidspunkt i perioden efter underretningen i 2016 frem til og med 2018. I opgørelsen er kun medtaget børn og unge, hvis de har været bosat i Danmark i alle årene 2016-2018. Opgørelsen bygger på kommunernes indberetninger af underretninger og sociale indsatser til Danmarks Statistik.

Herudover var der blandt de 3-17-årige førstegangsanbragte i 2018 modtaget underretninger om ca. 90 pct. af børnene på et tidspunkt i perioden 2015 og frem til anbringelsen i 2018.

At der ikke er registreret sociale indsatser for 52 pct. af de børn og unge, der er blevet underrettet om, er dog ikke nødvendigvis ensbetydende med, at de ikke har modtaget en indsats. Kommunernes indberetning af sociale indsatser efter servicelovens § 11 har i perioden 2016-2018 været frivillig og giver derfor ikke et dækkende billede af hvor mange, der har modtaget indsatser efter servicelovens § 11. Disse indsatser omfatter fx rådgivning til børn, der er vokset op med forældre med misbrug, familierådgivning eller psykologbehandling.

Derudover er der i opgørelsen kun medtaget indsatser efter serviceloven. Kommunerne kan imidlertid hjælpe børn og unge på andre måder end via serviceloven. Kommunerne kan eksempelvis iværksætte støtte til det pågældende barn med hjemmel i dagtilbudsloven eller folkeskoleloven. Det kan fx være en ekstra støttepædagog til børn i dagtilbud. En henvendelse fra kommunen til barnets skole kan også få skoleledelsen til at indgå i en dialog med barnets forældre med henblik på at få løst evt. udfordringer i barnets skolegang, herunder sætte fokus på barnets trivsel og udvikling. Indsatser fra kommunen af denne karakter indgår ikke i opgørelsen.

Ministeriet har ikke mulighed for at lave en tilsvarende opgørelsen for underretninger i perioden 2009-2010, idet kommunerne først har indberettet underretninger til underretningsstatistikken fra 1. april 2014 og fremefter.

Med venlig hilsen
Astrid Krag